

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

2/2011

Vydává Obecní úřad Louňovice • červen 2011

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Jak všichni dobře víte, obec Louňovice se stala od 1. 1. 2011 provozovatelem vodovodu a kanalizace. Od samého počátku se musíme vypořádat s celou řadou problémů. U vodovodu je tím největším veliký rozdíl v množství vody dodané do sítě a množstvím vody odečtené na vodoměrech u odběratelů – ztráty cca 30%. Důvodem jsou netěsnosti, poruchy, neoprávněné zásahy do vodovodního řádu. Nebo snad černé odběry?

Problémem s kanalizací je velký nátok balastních (dešťových) vod na čistírnu odpadních vod. Tady je důvod zřejmě jednoznačný. Vlastníci některých nemovitostí svedli dešťové vody z okapů a drenáží do splaškové kanalizace, která je postavena jako oddílná, tzn. že se do ní mohou vypouštět pouze splaškové vody z domácností nebo provozoven – kuchyní, koupelen, záchodů, prádelny.

Pro vysvětlení uvádím, že velký nátok balastních vod má negativní důsledky na činnost biologické čistírny. Dojde k vypláchnutí čistírny

– odplavení bakterií, které jsou nezbytné pro její bezproblémový chod. Důsledkem všech těchto problémů jsou zvýšené náklady na provoz. V případě, že nedojde k nápravě, bude nutné upravit výši vodného a stočného.

Žádám proto všechny, kteří třeba neúmyslně zaústili okapy a drenáže do splaškové kanalizace, aby neprodleně zjednali nápravu. Upozorňuji, že v nejbližší době budou zahájeny důsledné kontroly. Případně zjištěné porušení smluvních podmínek bude postihováno dle obchodních podmínek a obecně závazných právních předpisů. Není možné, aby na nekázeň některých spoluobčanů dopláceli všichni.

Dalším velkým nešvarem je neoprávněné zasahování občanů do vodovodních a kanalizačních řádů. Důrazně upozorňuji, že veškeré zásahy (napojení, opravy apod.) provádějí zaměstnanci obecního úřadu nebo vybraná odborná firma na základě povolení provozovatele a vlastníka sítě, tj. obce Louňovice!

Věřím, že za vaší účinné spolupráce se nám podaří všechny problémy a nedostatky vyřešit.

Přeji vám hezké léto a příjemné prožití dovolené.

Josef ŘEHÁK – váš starosta

ARVEN, LOUŇOVICKÝ HRDINA, O KTERÉM SE DOČTETE UVNITŘ ZPRAVODAJE

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Z jednání zastupitelů obce Louňovice březem–červen 2011

Samostatný provoz vodovodu a kanalizace přinesl zjištění, že byla zanedbána běžná údržba. Skutečné náklady na surovou vodu jsou vyšší o cca 200 tis. Kč, ztráty mezi dodávaným a účtovaným množstvím vody jsou obrovské, cca 30%! Obec bude tuto situaci řešit osazením kontrolních vodoměrů na jednotlivé větve a při zjištění neoprávněných odběrů vody budou uplatněny maximální sankce uvedené v obchodních podmínkách, přiložených u „Smlouvy o dodávce pitné vody a odvádění odpadních vod“. Dalším problémem je velký nátok do čističky odpadních vod, a to zejména z lokality Louňovičky.

Bylo zjištěno, že dosud není na kanalizační řad napojeno mnoho objektů, proto obec vlastníkům těchto nemovitostí zašle výzvu k připojení. Pokud se vlastník nebude chtít připojit, bude muset prokázat způsob likvidace splaškových vod. Při napojení do 31. 12. 2011 bude u staré zástavby účtován vlastníkům připojovací poplatek ve výši 17 tis. Kč., od 1. 1. 2012 pak tento poplatek bude činit 35 tis. Kč jako u nové zástavby.

K řešení problému s nedostatkem vody došlo k dohodě s Českou zemědělskou univerzitou Praha, týkající se vrtů HJ5, HJ6. Koncem května proběhlo kolaudační řízení dálkového přivaděče ze Želivky (Region Jih) a na propojení přivaděče do vodojemu v Louňovicích.

V současnosti má obec vyhlášeny 2 regulační plány na zástavbu 2 lokalit v Louňovičkách. Zastupitelé projednali a odsouhlasili zásady pro výstavbu v jednotlivých lokalitách, které jsou k nahlédnutí na webových stránkách obce nebo na obecním úřadě.

Proběhlo několik jednání s občany Louňoviček ohledně finální úpravy komunikací. Problém je v zajištění financí a bez finanční účasti obyvatel jednotlivých lokalit nebude možné komunikace dobudovat.

Zastupitelstvo rozhodlo, že třetí třída MŠ pro rok 2011/2012 s ohledem na vysoké nezbytné investice na dobudování třídy (cca 1,5 mil. Kč) se zřizovat nebude. Důvodem je také předpoklad, že převis poptávky nad nabídkou volných míst v MŠ bude už jen 3 roky.

Obec má povinnost hradit obcím, městům a městským částem, v jejichž lokalitě je základní škola, neinvestiční náklady na každého žáka s trvalým pobytem v Louňovicích, který tam do školy dochází. Tyto náklady se neustále navyšují a předpokládá se, že v letošním roce mohou dosáhnout až 600 tis. Kč. Nejvyšší náklady si vyúčtovalo město Říčany za žáky, kteří dojíždí do nové školy „U říčanského lesa“.

Zastupitelé odsouhlasili finanční spoluúčast na financování nového dětského hřiště O.S. Sportklub v Louňovičkách na I. hrázi.

Zastupitelé odsouhlasili financování opravy střechy na budově samoobsluhy a na budově kabin TJ Slávia Louňovice.

Obec Louňovice se přihlásila znovu do soutěže Cesty městy s realizovaným projektem nově zbudované komunikace v lokalitě Střed.

Iva Hřebcová a Marie Boudová

O PRÁCI OBECNÍHO ÚŘADU

Do konce března měly být podle Obecně závazné vyhlášky obce Louňovice zaplacené platby za likvidaci odpadu. Těm, kteří včas nezaplatili, a tedy neobdrželi známku na popelnici, se stalo, že jim hned 1. dubna nebyl odpad z popelnice vysypán. Bylo to pro ně důrazné a účinné upozornění na splnění platební povinnosti.

Podobně jsme byli nuceni postupovat i v případech, kdy na obecní úřad Louňovice nebyly vráceny doplněné a podepsané Smlouvy na dodávku pitné vody a odvádění odpadních vod ani přes dvojí výzvu (zatím jen u rodinných domů). Opozdilci tuto záležitost řešili až po zjištění, že jejich přívod vody je zavřený. Neradi bychom podobným způsobem postupovali i v případech rekreačních objektů, kde není smlouva vrácena.

V návaznosti na uzavírání Smluv o dodávce pitné vody a odvádění odpadních vod byla provedena kontrola napojení všech stávajících objektů na veřejnou splaškovou kanalizaci obce Louňovice. Podle § 38, odst. 6, novely č. 150/2010 zákona č. 254/2001 Sb. o vodách a po změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kdo akumuluje odpadní vody v bezodtokové jímce, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování tak, aby nebyla ohrožena jakost povrchových nebo spodních vod a na výzvu musí prokázat jejich likvidaci v souladu s tímto zákonem. Na ty, kteří nejsou napojeni a neprokáží se dokladem

o nepropustnosti jímky a dokladem o způsobu likvidace splaškových vod, bude podán podnět k Vodoprávnímu úřadu MěÚ Řičany, který bude postupovat podle zákona.

Jaro a jarní úklid máme pomalu za sebou. Přestože k likvidaci velkoobjemového odpadu pravidelně 2x do roka přistavujeme velkoobjemové kontejnery postupně na 5 stanovišť, přestože všichni plátci za

likvidaci odpadu v obci Louňovice mají možnost ve stanovených termínech odevzdávat u fotbalového hřiště v Louňovicích elektroodpad, železný šrot, nebezpečný odpad a pneumatiky, stále jsou kontejnery na komunální i separovaný odpad přeplňované. Přidat kontejnery už není kam, záleží jenom na naší ukázněnosti. Především odpad separovat, plastové lahve sešlapávat, papír vyskládat a do kontejnerů odkládat pouze běžný odpad z domácností.

Smutní jsme byli v pátek 13. května, kdy jsme byli telefonicky upozorněni na vysypaný odpad v lese mezi rybníky Pařez a Vyžlovský. Hromadu pneumatik, starých koberců, matrací, hlíny a ... sem někdo v noci vyvezl nákladěkem přes dopravní značku zákaz vjezdu. Na náklady obce Louňovice byla tato černá skládka ihned zlikvidována, zůstala jen bezradnost.

Všichni jistě bedlivě sledujete postup prací na úpravě prostranství vedle samoobsluhy, kde se po zimní přestávce zase objevili studenti Střední průmyslové školy stavební pod vedením Vojtěcha Báľka, kteří zde už od podzimu provozují svou odbornou praxi. Prázdniny se kvapem blíží a práce pokračují pomalu. Takže dokončení úpravy tohoto veřejného prostranství zůstane zřejmě na obci. *Marie Boudová*

ELEKTROWIN

pomáhá chránit životní prostředí již šest let

ELEKTROWIN a.s. je největším ze systémů, které v České republice vytvořili výrobci a dovozci elektrozařízení, aby jejich prostřednictvím plnili své zákonné povinnosti při nakládání s vysloužilými spotřebiči. Byl založen 25. května 2005, v roce 2011 tedy slaví šesté výročí své činnosti. Do konce roku 2010 zajistil zpětný odběr a recyklaci více než 100 000 tun elektroodpadu.

Z celkové hmotnosti vyřazených spotřebičů, které ELEKTROWIN zpracoval u svých smluvních partnerů, se podařilo více než 85 % získaných materiálů vrátit do výroby nových výrobků – tedy zrecyklovat. Většinou se jednalo o kovy, v menší míře o plasty.

Pouze zhruba 1 % vyřazených materiálů bylo spáleno v zařízeních, která dokážou takto získané teplo přeměnit v energii a dodat ji do rozvodné sítě. Podařilo se bezpečně zlikvidovat přes 160 tun nebezpečných materiálů. Na skládkách tak skončilo jen 10 % materiálů, které se staly skutečnými odpady.

ELEKTROWIN se díky svým výsledkům stal nejvýznamnějším kolektivním systémem pro zpětný odběr elektrozařízení – jeho hmotnostní podíl na celkovém množství zpětně odebraných elektrozařízení v České republice tvoří více než 50 %.

Sběrné dvory i prodejci

Řada průzkumů ukazuje, že Češi jsou pilní, ale i pohodlní recyklátoři. Dokazuje to mimo jiné fakt, že v třídění PET-lahví se dostali na evropskou špičku

především proto, že se jim do cesty postavily speciální kontejnery na plasty. Stejný princip uplatňuje i ELEKTROWIN a snaží se lidem co nejvíc zkrátit vzdálenosti k místům, kam mohou odložit vysloužilá elektrozařízení.

ELEKTROWIN za dobu své existence vytvořil více než 7500 míst zpětného odběru a pokrývá 93 % české populace. V počátcích nabízely možnost zbavit se domácích vysloužilců především sběrné dvory měst a obcí. Postupně přibývaly prodejny elektro, jejichž majitelé navázali se společností ELEKTROWIN spolupráci, autorizované servisy a další místa. Nejbližší místo, kam můžete odevzdat vysloužilý elektrospotřebič, lze jednoduše nalézt na www.elektrowin.cz.

Díky kolektivnímu systému ELEKTROWIN města a obce za šestileté období ušetřily náklady v částce převyšující 800 milionů korun. Prostřednictvím motivačních programů obce od společnosti ELEKTROWIN navíc získávají finanční příspěvky na provoz sběrných míst i na jejich zlepšování.

Ve spolupráci s městy a obcemi se ELEKTROWIN podílí na informačních projektech, například na organizaci Dnů Země, které jsou spojeny i s přímým sběrem vysloužilých elektrospotřebičů. Informace o připravovaných akcích lze najít na www.elektrowin.cz.

Putující kontejner – řešení pro obce mikroregionů bez sběrných dvorů

Novinkou, kterou ELEKTROWIN vyšel vstříc menším

obcím a zejména jejich obyvatelům, je **Putující kontejner**. Je určen obcím, které nemají vlastní sběrný dvůr nebo je kvůli umístění pro občany hůře dostupný. Do konce roku 2009 se do projektu zapojilo 25 mikroregionů s 349 obcemi a více než 239 000 občanům poskytl možnost odložit do něj vysloužilé elektrospotřebiče. V roce 2010 tuto možnost využilo 24 svazků obcí a mikroregionů se 424 obcemi. Díky putujícímu kontejneru bylo tedy zpětně odebráno více než 550 tun elektroodpadu. Obcím tak nevznikly náklady na dopravu, manipulaci a odstranění elektrozařízení, které se vyskytují při mobilních svozích nebezpečných nebo velkoobjemových odpadů. Úspora, kterou zapojeným obcím za jeden rok fungování přinesly putující kontejnery, dosáhla celkové výše 3 400 000 Kč. Navíc si již obce a organizující svazky obcí vyúčtovaly více než 1 226 000 Kč

jako odměnu za administraci celé akce a za zajištění zpřístupnění kontejnerů pro občany obcí.

ELEKTROWIN na své náklady zajistí odvoz a zpracování do něj vložených vysloužilých elektrospotřebičů, dodá svazku obcí a mikroregionům potřebné informační materiály a navíc vyplatí za skutečnou akci odměnu.

Na rozdíl od běžných velkoobjemových kontejnerů používaných například při pravidelném svozu nebezpečného odpadu je tento speciální kontejner zastřešený a uzamykatelný, takže může zůstat na jednom místě i více dní a přitom z něj různí samozvaní „recyklátoři“ nevyberou samostatně zpeněžitelné součástky. Kompletnost zpětně odebraných spotřebičů je totiž nezbytnou podmínkou dobře fungujícího systému zpětného odběru.

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

Pes záchranář

POPRVÉ V HISTORII ZLATÝCH ZÁCHRANÁŘSKÝCH KŘÍŽŮ OCENIL PREZIDENT I PSA...

takto zněly palcové titulky dne 15. dubna 2011 v českých denících.

Prezident Václav Klaus předal dne 14. dubna 2011 na Hradě *Zlaté záchranářské kříže* za výjimečné zásahy profesionálů i laiků. Prestižní ocenění ve dvanáctém ročníku soutěže převzalo na Pražském hradě sedm jednotlivců a kolektivů v šesti kategoriích.

A kdo byl oním oceněným psem? Byla to čtrnáctiměsíční fenka belgického ovčáka **ARVEN** manželů Kauckých z Louňovic.

Jak se vlastně všechno seběhlo?

Dne 26. 12. 2010 měla rodina Kauckých vánoční setkání, na něž přijel i syn, který má také fenku belgického ovčáka – Iru. Arven s Irou se znají od malička, a tak byly obě puštěny na zahradě, aby si pohrály a pořádně se vydováděly.

Kolem sedmé hodiny večerní zaslechl pan Kaucký ze zahrady štěkot. Když se podíval z okna, viděl, jak Arven štěká směrem k zahradě jejich souseda, pana Horáčka. Okřikl ji, ale Arven se nedala uklidnit a přidávala se k ní i Ira. Pan Kaucký je tedy odvolal domů, protože nechtěl, aby o druhém svátku vánočním rušily okolí. Nebylo to však jednoduché. Arven stále vybíhala a zabíhala za roh domu, směrem k sousedově zahradě. Až na velmi přísné zavolání se jí podařilo odvolat.

Panu Kauckému však stále v hlavě ležel ten zvláštní a intenzivní štěkot jeho Arven. A hlavně směr, kterým štěkala – k zahradě pana Horáčka, kterého má velmi ráda a vždy, když ho vidí, běží se s ním přivítat. Nikdy by ale na něho neštěkala!

Nedalo mu to. Protože už byla úplná tma, vzal baterku a šel se podívat na místo, kde ještě před chvílí Arven štěkala. Posvítíl do sousední zahrady a doslova mu ztuhla krev v žilách, jak sám říká: „Pan Horáček tam ležel ve sněhu na zemi! Když zahlédl světlo, začal na mě volat jménem. Vmžiku jsem oběhl dům a dostal se na jeho zahradu. Pomohl jsem mu vstát. Byl celý zkřehlý a promrzlý. Pomalinku jsem ho odvedl k němu domů. Cestou mi vyprávěl, že šel jenom zavřít slepice, proto se ani pořádně neoblékl. Na zahradě se mu ale udělalo nevolno a nebyl schopný se pohnout z místa. Pak upadl. Ležel tam prý takto asi tři čtvrtě hodiny! Volal, ale nikdo ho neslyšel. Jen

Arven, která se nám ze všech sil snažila dát najevo, že se něco děje, abychom šli za ní.“

Pan Kaucký okamžitě kontaktoval příbuzné pana Horáčka. Mezitím mu uvařil horký čaj a zahříval ruce v teplé vodě. Příbuzní dorazili za okamžik a následně obstarali zdravotnickou pomoc.

Všichni se shodli na tom, že kdyby Arven pana Kauckého nevzburcovala svým štěkotem, jejich dědu by se už s největší pravděpodobností nepodařilo zachránit. Ten den bylo 12 stupňů pod nulou a pan Horáček byl navíc jen velmi málo oblečen, aby v takové zimě vydržel delší dobu.

Nic takového se ale naštěstí nestalo! Pan Horáček 14. února 2011 ve zdraví oslavil se svou rodinou krásných osmdesát „valentýnských“ let! A pokaždé, když potká Arven na procházce, nezapomene ji pohladit a říct: „Arven, ty jsi mě zachránila!“

Díky chovatelce, od které si Kaučtí Arvenku loni vzali, se informace o této události dostala do ankety **Statečné psí srdce**. Pak už běželo vše vlastními cestičkami, o kterých rodina Kauckých neměla ani tušení. Odborná porota totiž vyhodnotila čin Arven jako nejzáslužnější z 32 nominovaných a udělila jí diplom a cenu za záchranný čin psa laika.

Odborní garanti projektu Zlatý záchranářský kříž pak navrhli zařadit mezi letošní oceněné „lidské“ záchranáře i záchranáře psiho. Ze všech 76 nominací se tak stala fenka Arven jednou ze sedmi držitelů Zlatého záchranářského kříže, který dne 14. 4. 2011 obdržela spolu s páníčky Tamarou a Karlem Kauckými přímo z rukou prezidenta České republiky Václava Klause. Jako historicky první pes směla Arven vstoupit do reprezentačních prostor Pražského Hradu a být osobně představena přímo prezidentovi republiky.

Tamara Kaucká

Hořelo u nás i okolo

V sobotu 16. dubna 2011 v odpoledních hodinách hořelo na Vyžlovce. K požáru vyjeli také dobrovolní hasiči z Mukařova a ze Žernovky. Na křižovatku na I. hráz v Louňovicích dojele jejich požární vozidla ve stejný okamžik. Mukařovské auto skončilo v poli.

Ve stejný den v podvečerních hodinách začalo hořet

v Louňovicích rákosí mezi rybníky Požár a Louňovák. Hasit přijeli hasiči z Řičan, Žernovky a Tehovce. Aby toho nebylo málo, tak v neděli 17. dubna 2011 hořelo v lese mezi Louňovicemi a Svojeticemi a opět se hasilo.

Co bylo příčinou požárů se neví, ale pochybnosti o jejich vzniku jsou na místě. *mb*

V neděli sekačky, v zimě smrad

Jak žijeme v Louňovicích? Máme se tu dobře, líbí se nám tu, jsme spokojeni. Někdo se zde narodil, někdo se sem přistěhoval, ale všichni máme jedno společné – když se řekne „doma“ všichni máme na mysli Louňovice. Lidé na celém světě mají rádi to svoje „doma“, hýčkají si ho a snaží se, aby bylo útulné a aby se zde cítili báječně. A jak je to u nás, pokud tím „doma“ máme na mysli naši milou vesničku? Jak se k ní chováme a jak se chováme k sobě navzájem? Otevřeně říkám – souseď, pochvalme se. Naučili jsme se, jak se máme starat o naše domečky, většina zahrádek je krásně upravená a většina lidí se přestala tvářit, že za plotem to není jejich. Listí a posekanou trávu již nepálíme, ale vozíme ji k Alfíkovi. Snažíme se produkovat co nejméně odpadu a pokud už nějaký máme, umíme ho roztrdit do kontejnerů, kterých máme ve vsi nepočítaně. Víme, že starou ledničku můžeme odložit v obecní garáži, kde je sběr elektroodpadu. Dokonce někteří z nás jdou příkladem a nedělá jim problém vyjít s koštětem do ulic, když je potřeba uklidit širší okolí. Bravo!

Bohužel, nic není tak růžové, jak se zdá. Spoustu věcí jsme se ještě nenaučili, nebo je ani dělat nechceme. Kupříkladu si stále pleteme dva pojmy: kontejner a kamna. Vzpomeňme letošní zimu, kdy jsme nemohli vyvětrat, protože vzduchem létaly karcinogenní zplodiny ze sousedova komína. Samozřejmě

nejvíce se to dělo v noci, čili ti z nás, kdo se vrací pozdě večer z práce domů, chytli smradlavou bombu do nosu hned po výstupu z autobusu. A nejhorší na tom je, že celá obec je plynofikovaná, tudíž by k něčemu takovému nemělo vůbec docházet! Takže co s tím? Nejrychlejší a nejúčinnější je obrazně řečeno veřejný lynč. Ukažme prstem na ty, kdo jsou ti největší smradloši, nebojme se o půlnoci zazvonit na jejich zvonek a vynadat jim! Tito občané se totiž silně podepisují na našem zdraví a to si přece nenecháme líbit! Je to stejné, jako když při nedělním odpoledni pijeme kávu a z ulice se ozývá rykot sekačky. Prostě někteří spoluobčané nerespektují neděli jakožto den klidu, sekají, brousí, řezou dřevo na cirkulárce a nám tím dokonale zničí sváteční pohodu. Rada je naprosto stejná, za pachatelem se musí zajít a vysvětlit mu, že drtví většina z nás chodí celý týden do práce, a tudíž bychom si přáli alespoň jeden den v týdnu klid. Hezky se to řekne, ale hůř udělá. Čili pokud za pachatelem půjde jeden člověk, pravděpodobně ho dotýčný s křikem a nadávkami vyhodí. Na celou ulici si už ale netroufne a to mi věřte. A dokonce to bude mnohem účinnější než výhružný dopis z obecního úřadu, kterému se dotýčný stejně jen vysměje. Věcí, které nás trápí, je ale bohužel mnohem víc. Přestaňme tedy lamentovat a jednejme. Jde tady o náš domov.

Od mimořádného přispěvatele

Burza dětského oblečení

První květnový víkend proběhla v hotelu U Sv. Huberta již druhá burza dětského oblečení. Tentokrát byla zaměřena pouze na oblečení. V sobotu dopo-

ledne maminky dorazily s plnými pytlí oblečků po svých dětech a my organizátorky měly co dělat, abychom vše řádně označily a rozřídily podle velikostí na velké stoly v sále hotelu. Ve 14 hodin se otevřely dveře a začal prodej. Oblečení bylo rozděleno podle věku, bylo to přehledné a nakupující se okamžitě zorientovali. Oproti minulé burze přišlo i více lidí, což nám dodalo odvahy a rozhodly jsme se, že i třetí dětská burza bude ☺. Předpokládáme, že v polovině září 2011.

Každý si opravdu vybral ☺. K prodeji byla spousta oblečení pro miminka i „velké“ děti. Pro holky i pro kluky od narození až do 12 let!!

Moc děkuji všem „dobrovolníkům“, bez kterých by se burza nemohla konat. Takže Markétko, Hanko, Magdo, Majko, Pěto, Terko, Ivo, Verčo... DÍK!

Blanka Lázničková

Čistý Ladův kraj

V sobotu 16. dubna 2011 se od 9 hodin konala akce Čistý Ladův kraj – projekt v rámci mezinárodní kampaně Uklidme svět.

Do této akce se zapojila i obec Louňovice.

Na prvním stanovišti Na Horáku se nás sešlo 19 dospělých a přidaly se i naše děti. S úklidem okraje lesa jsme začali s předstihem. Přistavení kontejneru mělo sice v sobotu trochu zpoždění, ale to nás neodradilo, a než dorazil, nosili jsme odpadky na hromádku a za chvíli byla z hromádky velká hromada. V lese se vysbíralo velké množství odpadků z dob minulých, ale i ze současnosti.

Někteří lidé si bohužel myslí, že les vše schová a vydrží a „odloží“ si zde plasty, sklo, železo, kabely, provazy, suť, dráty, léky, ředidla, boty apod. Zajímavý byl nález řidičského a občanského průkazu a platebních karet. Všichni jsme byli moc rádi, že kost, kterou na-

šel opodál malý Jáchym Holoubek, nepatřila majiteli těchto dokladů.

V Louňovickách se sešla druhá parta 20 dospělých a dětí, společně vysbírali odpadky podél zelené cyklotrasy č. 0022, jejíž část vede přes Louňovice, a pak se soustředili na úklid veřejného hřiště O. S. Sportklub.

Dvě dobrovolnice ještě projely na kole cyklotrasy (č. 0022 a 0023) po lesních cestách v katastru obce Louňovice a i tady posbíraly pytle odpadků.

Kéž by to takto uklizeno zůstalo co nejdéle. Odměnou nám a dalším generacím bude zdravější životní prostředí. To je jedna z mála věcí, kterou můžeme ovlivnit osobně.

Velké poděkování patří všem zúčastněným brigádníkům, organizátorům a sponzorům této akce – Mikroregionu Ladův kraj a společnosti A.S.A. Říčany.

Vendula Mládková

Jak jsme malovali vajíčka

Na bílou sobotu se pod záštitou obecního úřadu konalo v knihovně malování vajíček. V minimarketu u Pelouchů uvařili celkem sto vajec a než odbyla polednice, všechna vejce se již pyšnila pestrými barvami. Děti se v průběhu dopoledne prostrídaly u lampy s voskem, kterým za pomoci špendlíku vytvářely překrásné vzory. Klobouk dolů před dětmi předškolního věku, které tuto obtížnou techniku zvládly! Ale jestli stojí za to někoho vyzdvihnout, tak je to malý Kája

Daniel. Pasoval se totiž do funkce hlavního barviče vajec – přehazoval vajíčka z jedné barvy do druhé tak dlouho, až mu ze základních barev vznikla fialová, hnědá, oranžová.... A dokonce si získal srdce našich malereček – to když z nádoby vyndal růžové vejce!

Občasný pláč pro rozbité vajíčko jsme zahnali sladkou čokoládovou odměnou a děti nakonec odcházely domů velice spokojené, s náručí plnou překrásných vajec.

Tereza Kodejšová

Pálení čarodějnic

V sobotu 30. dubna se v Louňovicích za fotbalovým hřištěm již tradičně slétly čarodějnice, od nejmenších až po ty, u kterých už věk nelze určit.

Nejdříve se čarodějnice prolétly na koštěti kolem hřiště. Byla to pestrá podívaná, každá čarodějnice byla originálně ustrojena a učesána, hlavy čarodějnic zdobily rozmanité klobouky nebo barevné paruky a na čarodějnickém oblečení se vyjímalo všelicos, zejména pavouci, myši, hadi a netopýři. Pro malé čarodějnice pak byly připraveny dva úkoly – hod obrovskou šíškou, pocházející z čarodějného lesa a složení hlavolamu, který připravila samotná ježibaba.

Pak již bylo načase zapálit předem připravené hranice roští a dříví. Ty hranice byly dvě, zřejmě se předpokládalo, že tak bude upáleno víc čarodějnic. Ohně vzplály

do Louňovic přiletělo pár opravdových čarodějnic, které zařídily, aby se nám déšť vyhnul alespoň do setmění. Ohně hořely téměř do rána, obrovské hromady větví, které sem, s vědomím obecního úřadu,

rychle, kouř byl snesitelný, a kdo měl chuť, opekli si na nich chutné buřtíky.

Velkou radost všem přítomným udělali bratři Holoubkové, kteří zahráli a zazpívali hlavně dětem. Líbilo se to samozřejmě i dospělým.

Letošní atmosféra na čarodějnicích byla bezvadná, i počasí nám přálo, možná

do Louňovic přiletělo pár opravdových čarodějnic, které zařídily, aby se nám déšť vyhnul alespoň do setmění. Ohně hořely téměř do rána, obrovské hromady větví, které sem, s vědomím obecního úřadu, navezli občané Louňovic, zmizely. A jestli byla upálena nějaká čarodějnice? To nikdo neví. Žádná pohřešovaná osoba sice nahlášena nebyla, avšak je možné, že potencionální oznamovatel nic nenahlásil, protože je rád, že má od čarodějnice konečně pokoj.

Ivana Hřebcová

Dětský den v Louňovicích

V sobotu 4. června dopoledne začal pro děti jejich den chytáním ryb z rybníčku na Dolní návsi. Svoje štěstí si vyzkoušelo 16 malých rybářů. Jenže větší kapříci se poschovávali (asi jim bylo horko) a ulovit se nechalo jen pár malých rybek, které se hned vrátily zpátky do vody.

Ovšem na odpoledne byl připraven na fotbalovém hřišti TJ Slavia Louňovice „Dětský den“ v plné parádě. Počasí bylo nádherné a slibovalo hojnou účast.

Při příchodu děti nahlásily svoje jméno a věk, poté

jim byla přidělena kartička, se kterou mohly začít obíhat jednotlivé disciplíny. Bylo připraveno 10 rozmanitých úkolů, vybraných tak, aby je mohly splnit i malé děti a zároveň byly zajímavé i pro děti větší. Skákalo se v pytlích, házelo míči do koše, strefovalo šípkami do terče, prolézalo housenkou, vrhalo kroužky na tyč, hopsalo na nafukovacích míčích, shazovaly se plechovky aj. Splnění každého úkolu bylo na kartičku zaznamenáno a po absolvování všech disciplín si děti mohly jít vyměnit kartičku za tašku s dárky.

Na „Dětský den“ dorazilo téměř 100 dětí, nejmladšímu účastníkovi byl teprve 1 rok, nejstaršímu 14 let. K dobré náladě a lepším výkonům přispěly i veselé dětské písničky z aparatury Tomáše Rychty.

Zpestřením byl velký pohádkový skákací hrad, na kterém se děti dostatečně vyřádily.

Kolem půl čtvrté se začaly stahovat černé mraky a vypadalo to, že přijde bouřka. Naštěstí většina dětí už všechny úkoly splnila. Mraky se nakonec umoudřily a šly se vypršet někam jinam, takže „Dětský den“ mohl skončit v poklidu a nemuseli jsme se zachraňovat úprkem, jak se to již v minulosti několikrát stalo ☺.

Marie Boudová a Iva Hřebcová

Setkání pamětníků

Tak jsme se zase po roce sešli my, kteří si říkáme pamětníci. Ale proč si tak vlastně říkáme? Snad proto, že pamatujeme, nebo bychom si měli pamatovat staré Louňovice. Na setkání to ale vypadalo tak, že nejvíce si staré Louňovice pamatuje Otto Krutský mladší, který si je díky svému věku pamatovat nemůže. Otto měl velice zajímavou prezentaci louňovických rodů, často 5–9 generací zpět. Věděl, odkud nositelé toho kterého jména do naší obce přišli, kde bydleli a čím se živili. Promítal dobové fotografie, často sice horší kvality, ale co chtít po obrázku starém 60–100 let. My, dříve narození, se snažili poznat naše předky a zná-

mé a pomoci Ottovi doplnit chybějící jména. Občas někdo doplnil nějakou veselou historku, a tak oživil vzpomínku na ty, kteří už mezi námi nejsou. Myslím, že se setkání všem líbilo a i ti, kteří se k účasti nechali přemlouvát, přijdou příště zase. Celkem se nás sešlo více než 30.

Pokud doma najdete jakoukoli zajímavou historickou fotografii či tiskovinu obraťte se s ní na Ottu Krutského nebo Standu Kurela.

Opatrujte se a příští rok opět na shledanou.

Pavel Čadil

Spirituál kvintet v Louňovicích

Po roční přestávce se dne 21. května 2011 v Louňovicích v hotelu U Sv. Huberta opět uskutečnil koncert známé hudební skupiny Spirituál kvintet.

Skupina Spirituál kvintet byla založena v roce 1960 a v letošním roce nastoupila už do neuvěřitelné 51. sezóny. Od samého začátku zde vystupuje Jiří Tichota jako kapelník. Dalšími sou-

časnými členy je jeho žena Zdenka Tichotová, Dušan Vančura a Jiří Cerha, od roku 2005 se skupina omladila o našeho Jirku Holoubka (louňovický rodák) a od ledna letošního roku o Veroniku Součkovou. V Louňovicích se představili novým repertoárem a ve složení, obohaceném o novou zpěvačku Veroniku.

Marie Boudová

▶▶▶ PŘIPRAVUJEME PRO VÁS ◀◀◀

Před námi je čas prázdnin, čas dovolených. V našem kalendáři kulturních a sportovních akcí je na konec léta a začátek podzimu 2011 naplánováno:

●●●▶	MALOVÁNÍ NA NÁVSI
29. srpen 2011 od 10.00 hodin, kdy pokreslíme křídami celou Horní návěs	●●●▶	DRAKIÁDA
září - říjen na fotbalovém hřišti
●●●▶	KOLOBĚŽKOVÝ ZÁVOD
v sobotu 24. září 2011 v 15.00 hodin se startem v ulici K Horní návsi	●●●▶	FÁBORKOVÝ POCHOD LESEM
se po několik roků po sobě pořádal koncem léta. Pro letošní rok se zatím nenašel pořadatel ☹.
Že by se opravdu nenašel? Stačí se domluvit na OÚ Louňovice ☺!
●●●▶	LOUŇOVICKÝ TENISÁK
září 2011 na kurtech u Formánků	●●●▶	OPERNÍ ÁRIE
přislíbené na konec září se konat nebudou pro nejasnou situaci další existence Státní opery.
●●●▶	BĚH VODĚRADSKÝMI BUČINAMI
startuje 8. října 2011 v 10.00 hodin u fotbalového hřiště		

Spolek Staromilců zve všechny na přednášku

v sobotu 9. července 2011 v 17.00 hodin v restauraci U Henců

NA POŘADU:

**K NÁLEZU KACHLOVÝCH KAMEN
V LOUŇOVICÍCH**

**CHLUPÁČI ANEB JAK POMOCI
TÝRANÝM ZVÍŘATŮM**

**ZA POZNÁNÍM STARÉ VESNICKÉ
ARCHITEKTURY REGIONU**

TJ SLAVIA LOUŇOVICE

Vážení přátelé, příznivci louňovického fotbalu, sezona 2010–2011 pomalu končí. Dovolte mi, abych na pár řádcích shrnul vše, co se během sezóny událo.

Obrovský až neskutečný pokrok udělal tým přípravy. Největší zásluhu na tom má trio Martin Novotný, Honza Paroulek a Zdeněk Toman.

Jejich spolupráce by mohla být učebnicovým příkladem pro ostatní trenéry mládeže. Nejen že připravují tréninky, kde se mladé naděje učí fotbalu, ale zároveň je to baví. Žádný trénink není stejný, každý je originální. Dalším důležitým faktem je, že na tréninky chodí až 30 dětí. Věřte, že je to někdy dřina ukočírovat je.

Tým přípravy těží i z velké rodičovské základny. Spolupráce s rodiči je na velmi dobré úrovni, o kterou se stará Zdeněk Toman. Rodiče s chodem týmu po finanční stránce velmi pomáhají. Nejsou neobvyklé hodnotné sponzorské dary v podobě sportovních pomůcek nebo i jiná materiální výpomoc. Za veškerou iniciativu se zajištěním chodu týmu přípravy všem velmi děkují.

Na konci soutěže se konal zápas mezi týmem přípravy a jejich maminkami. Nutno dodat, že příprava vyhrála 7:4.

Věková kategorie po přípravce jsou žáci. Před sezónou se jich ujal nový trenér, Milan Závodný. Jeho pozice nebyla vůbec lehká. Tým se potýkal s nedostatkem hráčů a jeho organizace nebyla na dobré úrovni.

Podařilo se tým stabilizovat a kvalitně dohrát soutěž. Tým bude ovšem třeba doplnit o nové hráče. Snad se to podaří.

Tým dorostu je v tomto ohledu ještě v horším stavu. Trenér Tichý, který vedl dorost několik let velmi kvalitně a zodpovědně, oznámil, že toto byla jeho poslední sezóna. Zároveň s ním odchází 5 hráčů, kteří dovršili dorostenecký věk. Tým je tak na další sezónu velmi oslaben. Nejprve se musí sehnat náhrada za trenéra a následně doplnit kádr. Jinak hrozí zánik této věkové kategorie, což by byla obrovská škoda.

Proto pokud by měl někdo zájem o trénování nebo o vstup do týmu dorostu, prosím, neváhejte a obraťte se na někoho z vedení TJ Slavia Louňovice. Kontakty jsou na www.slavia.lounovice.net.

Týmy dospělých letos přepsaly fotbalové louňovické dějiny.

„A“ tým se letos zapsal zlatým písmem do fotbalové kroniky. Pod vedením trenérů Jirky Mašaty, Pavla Trávníka a vedoucího mužstva Petra Šusty dosáhl v „A“ třídě příčky nejvyšší. Celý realizační tým, který se na tomto úspěchu podílel, zasluží obrovské poděkování. Zároveň děkuji všem sponzorům, obecnímu úřadu a fanouškům, kteří s námi cestovali na vět-

šinu zápasů. Je to poprvé za celou existenci fotbalu v Louňovicích, kdy jeho tým postoupil do Krajského přeboru.

Zápas s týmem Benešova „B“ vstoupil do historie. Střelci postupových branek, Trávník a Sirový, si to asi ještě ani neuvědomují, ale jejich góly pro Louňovice znamenají strašně moc. Přál bych vám vidět tu euforii, která po závěrečném hvizdu vypukla. Zúročila se několikaletá snaha o vrácení lesku louňovickému fotbalu.

Držme palce, ať se daří i v Krajském přeboru.

Ve stínu úspěchu „A“ týmu se trochu schoval postup „B“ týmu do třetí třídy. Tým pod vedením Martina Lískovce a Zdeňka Mrázka dokázal skvělými výkony proletět soutěží a tím potvrdil i předsezónní ambice na postup. Od začátku si šli kluci za svým cílem. I přes velké potíže s nedostatkem hráčů prokázali velkou bojovnost. Oslavy byly o to bouřlivější. Doufejme, že i ve třetí třídě se bude dařit a budou nadále postrachem všech soupeřů.

Stará garda je opět účastníkem Posázavské ligy. Je pravda, že letošní výsledky nejsou úplně ty nejlepší za poslední roky. Předváděná hra je mnohem lepší, ale to mnohdy nestačí. Stará garda prožívá momentální úpadek, potřebuje kvalitně doplnit kádr a pak určitě znovu bude vesele bojovat o lepší zítřky.

*Za Slavii Louňovice Novotný Petr ml.
Sportu zdar a tomu louňovickému zvláště*

O.S. SPORTKLUB

V prostoru, který obec pronajala O.S. Sportklub Louňovice, byly od roku 2008 postupně zrealizovány projekty v celkové výši 1 779 370 Kč. Dotace byly získány za pomoci MAS Říčansko a SZIF programu LEADER, přičemž 90% nákladů bylo získáno od Evropské unie a 10% nákladů zaplatila obec Louňovice. Veškeré zrealizované projekty budou po 5 letech předány obci a stanou se jejím majetkem. Pro letošní rok bylo naše

sružení úspěšné v získání dotace na veřejné sportovní dětské hřiště v hodnotě 1 043 000 korun. Jeho realizaci plánujeme na přelomu srpna a září. Tímto se zároveň omlouváme všem obyvatelům této lokality za zvýšený pohyb nákladních vozů v průběhu stavby, ale děláme to pro naše nejmenší. Toto hřiště bude splňovat všechny platné normy, včetně oplocení proti znečištění psy a divokou zvěř a po 5 letech bude opět převedeno na obec.

16. dubna 2011 proběhl úklid, čištění, likvidace plevelů a další práce na přípravu celého areálu pro sezónní provoz. Děkujeme všem, kteří přišli a přiložili ruku k dílu, protože se jedná o zcela dobrovolnou činnost. Veškerý servis a údržba se děje z členských

příspěvků ve výši 1 000 Kč na hlavu a sponzorských darů, kterých není nikdy dost. Pokud se rozhodnete stát členem nebo přispěvatelem našeho občanského sdružení, budete vítáni. Číslo účtu: 222174196/0300 (do poznámky uveďte svoje jméno a příjmení). Rezervaci víceúčelového veřejného sportovního hřiště může učinit každý přes email: info@sklounovice.cz.

Prosíme všechny sportovce, využívající umělé sportoviště, aby po ukončení aktivit za sebou důkladně zavřeli vrátka a tím prodloužili životnost této plochy. Pokud procházíte nebo projíždíte kolem a na ploše nikdo není a jsou vstupní vrátka otevřena, prosím, zavřete je.

Děkujeme všem za pomoc a přejeme hezkou letní sezónu. *Josef Moravec - za O.S. Sportklub Louňovice*

CVIČENÍ ŽEN

Pod vedením Dany Řehákové je v Louňovicích každé pondělí od 18 hodin pravidelné cvičení pro regeneraci páteře metodou SM systému, na které navazuje od 19 hodin kondiční cvičení. Mnohé z nás se účastní obou cvičebních hodin.

Kromě toho 2x do roka organizuje Dana sportovně relaxační sobotu. Letos na jaře 2. dubna jsme za velkého zájmu (27 osob) absolvovali výcvik chůze s holemi (nordikwolkung). Start byl u hřbitova, prošli jsme kolem lesního rybníčku, lesními cestami až do Jevan, se zastávkou na zpáteční cestě na Vyžlovce. Jarní sportovně relaxační sobota byla 9. dubna. Asi jsme se vysílili předchozí sobotu, protože nás bylo jen 10 cvičenek. Program byl ale jako vždy zajímavý.

Marie Boudová

Od letošního února se nově v Louňovicích v sále hotelu U sv. Huberta začala tančit zumba. Jeden podvečer v týdnu přináší spoustě žen dobití energie, slečnám dobrý pocit z toho, že dělají něco pro svoji postavu, maminkám odpočinek od svých ratolestí a všem přináší radost a krásně strávený čas. Na zumbu se snažím chodit pravidelně a musím říct, že účast je od začátku opravdu veliká, a to svědčí o spokojenosti a radosti z pohybu.

Poprosila jsem naši milou cvičitelku, slečnu *Ivetu Pýchovou*, aby nám pro náš Louňovický zpravodaj zodpověděla pár otázek. Ohotně souhlasila, tak se s námi pojďte podívat:

Kdy jste se sportem začínala a jak jste se vlastně propracovala přímo k zumbě?

Sport mne provází už od dětství. Od gymnastiky,

ZUMBA

přes aerobik, taekwondo, hip-hop tance, školní atletiku a fitbox, jsem se ve finále dostala asi před 3 roky k zumbě.

Jak dlouho jste profi cvičitelka? Tančíte jenom zumbu nebo i jiný druh aerobního cvičení popř. pěstujete jiný sport?

Je to asi rok, co ke mně během hodiny zumbly přišla instruktorka a zeptala se, jestli bych si nechtěla udělat kurz instruktora. Následovalo pár týdnů rozhodování a v létě 2010 jsem si udělala profesionální kurz v Praze. V současné době se věnuji tedy jen zumbě, ale přemýšlím o kurzu dalšího typu zumbly, jako např. zumbatomic pro děti, aquazumba nebo zumba gold.

Na hodinách tančí i Vaše maminka – jste ze sportovní rodiny?

Maminka zumbě propadla stejně jako já. Sportovní rodinou bych nás nenazvala, ale sport je pro nás příjemné odreagování. Táta je od dětství zaměřený na fotbal a tenis a v současné době rodiče pořádají pravidelné víkendy cykloturistiky.

Jakému sportu se věnujete ve svém volném čase a který vás baví nejvíce? Studujete ještě?

Volného času mám, bohužel, minimálně, už přes 4 roky pracuji v Praze jako asistentka a před 2 lety jsem začala studovat mezinárodní vztahy. Takže právě zumba je u mne hlavní aktivitou ve volném čase, a když počasí dovolí, tak přidám i in-line brusle, nebo jízdu na kole.

Dá se opravdu tak krásně, jak všude slyšíme, vytvarovat postava při zumbě? Kolikrát týdně je to ideální a za jak dlouho mohou být vidět první výsledky?

Není lehké na toto přesně odpovědět. Je to individuální. Z vlastních zkušeností mohu odpovědět, že ano. Zumba má velký podíl na vytvarování postavy. Nejvíce se zapojují nohy, boky, pas a já se snažím zapojit i ruce, takže to vše se časem ukáže. Pro takové výsledky je nejlépe tančit zumbu minimálně 3x týdně a do měsíce už vidíte pokrok. Ale mluvíme zde o tvarování postavy. Co se týče hubnutí, je potřeba si hlídat tepovou frekvenci – nejprve je důležité připravit tělo a vlastní fyzickou na tak velký fyzický nápor, naučit se pravidelně dýchat a pak, ano, zumba vám může pomoci i při spalování tuků.

Spálí se více kalorií při aerobiku, jízdě na kole nebo při zumbě?

Paradoxně je to všechno stejné. Všechny 3 aktivity jsou pohybové v přibližně stejné vysoké tepové frekvenci. Jde už jen o to, co vás baví víc a s jakým nasazením do toho jdete.

Je zumba vhodná pro všechny věkové kategorie, ženy i muže?

Určitě, zumba myslí na všechny. Zumba, kterou máme

v Louňovicích, je univerzální, takže tanec zvládají jak děti, tak i starší. Samozřejmě zumba je i pro muže. Vždyť ji vlastně sám muž založil (Beto Perez). Pak ale existuje zumbatomic, která je zaměřena přímo na dětské tance a naopak zumba gold je zaměřena na ženy méně pohyblivé, nebo s nějakým zdravotním problémem.

A co byste na závěr doporučila lidem, kteří si chtějí udržet stále svěží kondici přesto, že třeba nemají tolik času, ale mají třeba to správné odhodlání?

Ať neztrácejí odhodlání a jdou za tím, co je baví. Poslední dobou je snad čas čím dál rychlejší, ale mezírku na to, co nás baví, bychom si vždycky měli najít. Nenechme se strhnout touto hektickou dobou a snažme se ty naše životy užívat podle našich snů a představ. Ať už jde o zumbu nebo jiný sport, svěží kondici udrží i procházky nebo jiné záliby... hlavně netrávit většinu volného času na gauči u televize ☺.

Mockrát děkuji za Váš čas a hezký rozhovor, i za energii, kterou na svých hodinách rozdáváte. Už se těším na další hodinu zumbu tady v Louňovicích.

Michaela Budská

Zprávy Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Ve středu 23.3.2011 proběhl zápis dětí k předškolnímu vzdělávání pro školní rok 2011/2012. K zápisu přišlo 35 dětí, z nichž u dvou dětí nebylo splněno kritérium trvalé bydliště v Louňovicích. Dalším kritériem pro přijetí byl věk dítěte a bylo tak přijato 12 nejstarších dětí v seznamu přihlášených za odešle děti do 1. třídy ZŠ. Nepřijato zůstalo 21 dětí.

V době zápisu si nové děti volně hrály a po 2 hodinách, během kterých zápis probíhal, to ve třídě vypadalo jako po zemětřesení. Většina maminek totiž opustila třídu se svým dítětem bez úklidu půjčených

hraček. Ptám se, jaké návyky z rodiny budou mít děti, které v budoucnu nastoupí do MŠ?

Podle věkového složení dětí bude ve školním roce 2011/2012 v mateřské škole 21 předškoláků a v příštím školním roce se tak uvolní celá třída pro další nastupující děti. Stejně tak tomu bude podle průzkumu i po další 2 roky.

Co jsme ještě stihli před prázdninami:

23. 5. besedu o výcviku psů pro zdravotně postižené s názornými ukázkami živých pejsků
24. 5. celodenní výlet na zakončení školního roku do ZOO a dinoparku v Plzni
1. 6. oslavu MDD pohádkou „Tučňákův výlet“, hrou dětem divadlem KRAB z Prahy

2. 6. exkurzi s předškolními dětmi do 1. třídy ZŠ v Mukařově
14. 6. si děti hrály pod odborným vedením výtvarníka Marka Pilnáčka na malé truhláře, malíře a vyrobily si svou dřevěnou hračku v projektu Dřevíčkova dílnička
14. 6. v odpoledních hodinách zahrály děti, které navštěvují v MŠ kroužek hry na zobcovou flétnu, svůj závěrečný koncert.

Jménem celé mateřské školy bych ráda poděkovala Obecnímu úřadu za dobrou spolupráci během školního roku.

MATEŘSKÁ ŠKOLA PŘEJE VŠEM HEZKÉ PRÁZDNINY!

Miroslava Čadilová

Z HISTORIE OBCE

OKÉNKO KRONIKÁŘEK

ROK 2002

Rok 2002 byl posledním rokem čtyřletého volebního období zastupitelstva, které pracovalo ve složení Pavel Čadil, Hana Holoubková, Jana Zahálková, Josef Řehák, Jan Svatoš, František Lebeda, Lubor Musil, Milan Škorpil a Jiří Holeček. Stálými zaměstnanci obce byla Marie Boudová a Dana Kodejšová. Po vydání nové vyhlášky o likvidaci odpadů byla přijata na částečný úvazek Jana Prosova k vedení s tím spojené agendy.

Činnost zastupitelů byla přímo horečná. Kromě pravidelných jednání, které se konaly každých čtrnáct dní, absolvovali v tomto roce ještě 9 mimořádných a 3 veřejná zasedání. Na mimořádných jednáních byla pozornost věnována zvláště důležitým samostatným bodům, např. územnímu plánu, názvům ulic, znaku obce, mateřské škole, povodním, kanalizaci a odpadům.

Do zkušebního provozu byla uvedena první etapa kanalizace a spuštěna čistírna odpadních vod. Sbíraly se první zkušenosti, stejně jako při zprovoznění vodovodu.

Další výstavba kanalizace pokračovala budováním řadů v horní části obce. Přinášela s sebou stížnosti občanů na navážení bláta nebo naopak na značnou prašnost komunikací, na pomalý postup prací, poškozování vjezdů apod.

Při provozu vodovodu se objevily i nedostatky. Nepříjemné bylo zavzdušňování koncových částí vodovodních řadů, a tak bylo rozhodnuto nainstalovat na tato problémová místa odvzdušňovací zařízení. Také se začalo uvažovat o zajištění větší akumulace pitné vody. Jako nejvhodnější řešení byla zvolena stavba vodojemu a jako nejlepší místo pro jeho stavbu byl vybrán lesní pozemek za hřbitovem.

Významným úkolem tohoto roku, kterého se mohli

účastnit všichni občané, bylo projednávání návrhu názvů ulic obce Louňovice.

Dalším důležitým počinem tohoto roku byl vznik znaku obce Louňovice. Ze 14 návrhů od šesti autorů byl vybrán návrh Michaela Skláře. Tento návrh obdržel ve vyhlášené anketě 45,5% hlasů. Slavnostní předání dokumentu o udělení znaku obce proběhlo 22. 4. 2002. Z rukou předsedy poslanecké sněmovny pana Václava Klause jej převzal starosta obce Pavel Čadil a Jana Zahálková.

6. května navštívila naši obec senátorka Helena Rögenerová. Se životem obce, jejími problémy i úspěchy, ji seznámil starosta.

Obec se zbavila dalšího vrchního vedení elektrické sítě NN v trase od trafostanice u Louňováku, po Zvoničce kolem obecního úřadu, až k chatové osadě u hřbitova. Současně byl položen ovládací kabel k nově budovanému vodojemu v lese za hřbitovem.

V polovině tohoto roku zasáhly, tak jako celou republiku, i naši obec přivalové a dlouhotrvající deště a způsobily na několika místech menší škody. Hůře na tom byli jinde. Více než stoletá voda zasáhla i hlavní město Prahu a na mnoha místech byly zaplaveny stovky domů, hektarů polí, silnice a další komunikace. K vyhlášeným sbírkám na pomoc postiženým obcím se přihlásila i obec Louňovice. Od občanů bylo vybráno 38 050,- Kč. Obec přispěla částkou 161 950,- Kč. Celková částka ve výši 200 000,- Kč putovala do vytipované obce Hořín na obnovu školy, školky a hřiště s kabinami.

Mateřská škola Louňovice byla Zřizovací listinou ustanovena na samostatnou příspěvkovou organizaci a Ženíškova knihovna Louňovice Zakládací listinou jako složka obecního úřadu. Do knihovny se podařilo za pomoci dotace zpřístupnit veřejnosti internet.

Dne 6. září 2002 byl schválen důležitý dokument: „Vyhláška územního plánu obce Louňovice“. Tím vstoupil v platnost Územní plán obce Louňovice.

Situace chystané plynofikace obce Louňovice a dlouhá jednání se společností Českomoravská plynárenská vedla nakonec k závěru, že tato společnost od záměru upustila. Hlavním problémem byly majetkoprávní vztahy v trase přivaděče od Limuz přes Kostelec nad Černými lesy. Úspěšnější byla jednání se společností Středočeská plynárenská, která obci navrhla reálné přivedení plynu od Mukařova. Zastupitelstvo vyhlásilo novou anketu ke zjištění zájmu občanů o napojení na plynofikaci. Anketa potvrdila, že zájem občanů o plyn i přes jeho neustálé zdražování nadále trvá.

K získání dotace z vyhlášeného programu Sapard byla zpracována projektová dokumentace na přestavbu budovy obecního úřadu, úpravu prostranství na Zvoničce na dětské hřiště a svahu vedle samoobsluhy na vybudování kamenického skanzenu. Přestože ke spolupráci byla přizvána odborná společnost Regionálního rozvoje pro Střední Čechy, v prvním kole výběrového řízení obec se svou žádostí neuspěla. Do druhého kola už obec připravila podklady samostatně ve spolupráci s Mikroregionem Černokostecko.

Když se obec dozvěděla, že by mohla od státu získat do svého majetku pozemek PK č. 148 u I. hráze, pokud by byl využit pro veřejné účely, zajistila vypracování návrhu zástavby, jehož předmětem by byla víceúčelová budova a stavba pro občanskou vybavenost. Ze 7 oslovených architektů byl pro tuto práci vybrán architekt Petr Franta.

Výhradními majiteli hotelu U Sv. Huberta, číslo popisné 15, se stali manželé Dragounovi.

25. července došlo k náhlému úmrtí pana Zdeňka Kozla. Byl nalezen mrtvý na hrázi rybníka Louňovák. Protože nebyl znám žádný příbuzný, obecní úřad Louňovice musel zajistit všechny náležitosti, včetně pohřbu, zaopatrění jeho psa a zapečetění jeho domu. Na výzvu Státního notářství v Praze byla později provedena prohlídka domu, aby mohly být zajištěny podklady pro dědické řízení. Při prohlídce byla nalezena závěť, podle které byl ustanoven dědic.

Před obecním úřadem byly nainstalovány 3 zasklené úřední desky.

Došlo k vyčištění šesti zbývajících neprodaných pozemků v lokalitě „U hájenky“ od navezené zeminy. Poté je obec nabídla k prodeji.

Obec koupila pozemek PK č. 92/1 od paní Novákové a p. Škorpila za 300,- Kč/m² a zahájila jednání s dalšími třemi vlastníky lokality „Střed“ o podmínkách zajištění výstavby infrastruktury.

Od Školního lesního podniku Kostelec nad Černými lesy obec odkoupila komunikaci vedoucí od hájenky kolem hřiště k obecnímu úřadu až pod Zvoničku.

Podařilo se uzavřít dohodu s vlastníky pozemků kolem křižovatky na II. hrázi pro uvažované rozšíření

křižovatky k zajištění bezpečnosti automobilového provozu, ale především chodců.

Ve dnech 14. a 15. června 2002 proběhly volby do Poslanecké sněmovny. V naší obci byla účast voličů opět nadprůměrná a převážnou většinou byla volena Občanská demokratická strana.

Ve dnech 1. a 2. listopadu 2002 proběhly volby do zastupitelstva obce. Už 8. listopadu se sešli nově zvolení zastupitelé a tajnou volbou zvolili starostou obce opět Pavla Čadila, jeho zástupcem Jana Svatoše, předsedou finanční komise Františka Lebedu. Členy komise pro stavební záležitosti se stali Josef Řehák a Milan Škorpil, pro kulturu a školství Jana Zahálková a Lenka Uzlová a pro místní hospodářství Jiří Holeček a Karel Veselý. Bez velkých průtahů se všichni ujali svých funkcí a chod obce plynule pokračoval.

V roce 2002 bylo zkolaudováno 20 nových rodinných domů a do obce se nastěhovalo 53 nových občanů. Narodilo se 5 dětí, odstěhovalo se 6 a zemřelo 7 občanů obce.

Rok 2002 byl opět tradičně ukončen vánočním zpíváním pod Zvoničkou v neděli 22. prosince.

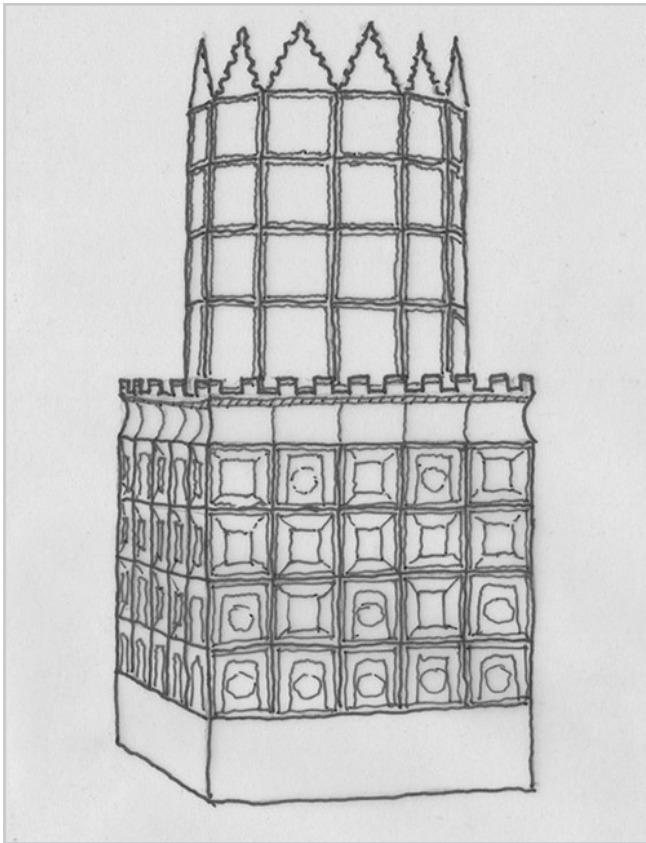

Pozůstatky pozdě středověkých kachlových kamen z Louňovic

Během archeologicky sledovaných zemních prací při výstavbě autobusového zálivu na Dolní návsi se stal předmětem zájmu také navážkový horizont. Vznikl po planýrce terénu, následující po demolici stavení čp. 2 „Bacilových“ (kolem roku 1954), při úpravách nového veřejného prostoru. Lze pouze předpokládat, že takto vzniklá navážka obsahovala materiál původně uložený v areálu tohoto historického gruntu, a že při brigádnických úpravách nedošlo k transportu zeminy z jiného prostředí. V navážce se nacházely četné keramické zlomky, zastupující různé typy skladovacího, kuchyňského a stolního nádobí, užívaného od středověku do poloviny minulého století. Zajímavý soubor artefaktů pochází z první třetiny 16. století a podává zajímavé informace také o kultuře tehdejšího bydlení. Jedná se o soubor zlomků reliéfních a nádobkových kamnových kachlů. Jejich přítomnost ve vesnickém prostředí naznačuje možný vyšší sociální statut jejich objednavatele, výzdoba umožňuje poodhalit i část jeho ideového světa.

S problémem regulace tepla v obytném prostoru se člověk potýkal od svých počátků. Dlouhá tisíciletí se lidé ve svých obydlích spokojovali jen s ohništěm, kr-

bem nebo kamennou pecí. Pec s ohništěm vytápěla pravděpodobně i roubené domy středověkých zemědělců v Louňovicích. Říkalo se jim „dýmne jizby“, neboť kouř neodcházel komínem, ale udržoval se pod stropem a unikal ven střechou a otvory ve stropní úrovni. Zásadní změnu přineslo právě rozšíření kachlových kamen. Ta se ovládala z vedlejší místnosti (síně trojdílného domu s černou kuchyní), čímž odpadl problém s ohništěm a kouřem a sáláním udržovala kamna stálou cirkulaci tepla ve všech částech obytné místnosti. Mimo tepelnou efektivitu měla tato změna vliv i na novou úroveň podoby interiéru, nyní již okny dostatečně prosvětlené „světnice“. Uvedenou proměnou, patrně na konci středověku, prošla také louňovická usedlost, snad předchůdce čp. 2 - od 17. století nazývané „Jeničkovský selský grunt“.

Historie kachlových kamen počíná v západní Evropě a jejich vznik se klade do 12. - 13. století. Vše začalo jednoduchým proložením hmoty pece hrncovitými nádobami zvyšujícími výhřevnost a pokračovalo upravením ústí hrnce do čtvercové podoby. Čtvercová nádobková kachle se tak stala stavebním prvkem samostatného kamnového tělesa, uvnitř vyplněného hlínou. Pro jednoduchost výroby byl tento typ užíván až do raného novověku, současně s pokročilejšími typy. Dalším vývojovým krokem bylo přidání čelní vyhřívací stěny na čtvercové ústí a otevření komory kachle ústím do topeniště. Čelní stěna tak výrazně zvětšila výhřevnou plochu a navíc mohla být využita pro reliéfní výzdobu. Konstrukce takových kamen stála na zděném podstavci, dělila se na kachlový sokl s topeništěm o zpravidla čtvercové základně a užší věžovitý kamnový nástavec o čtvercové či víceboké

základně. Nástavec zpravidla vrcholil dalšími ozdobnými prvky. V této podobě se můžeme s reliéfně zdobenými kachlovými kamny setkat v Čechách od 14. století. Zpočátku se jednalo o luxusnější vybavení obydlí společenských elit, počátkem 15. století se již běžněji objevují na významnějších šlechtických sídlech i v poddanských městech. Po husitských válkách, v době jagellonské, se toto otopné zařízení rozšířilo i na venkově, byť se zatím nestalo zcela obvyklým a patřilo spíše k luxusnějšímu inventáři. Tehdejší česká kamnářská produkce je v evropském měřítku ojedinělá právě pestrostí své reliéfní výzdoby. Ta obsahovala širokou škálu motivů heraldických, náboženských, mytologických, žánrových, architektonických či ornamentálních. Dlouho si také podržela charakteristický, převážně režný, neglazovaný povrch, a to i přes znalost a užívání této technologie v soudobém hrncířství. Kachlová kamna později prošla dalším vývojem, přičemž po období renesance, která výtvarný projev ještě zdokonalila, obohatila a začala standardně používat glazur, postupně klesala pestrost motivů, v barokním období potlačených na ornament, a dalším vývojem pokračovala až k jednoduché unifikanosti sporáku 19. - 20. století. Písemné prameny dokládají v Louňovicích přítomnost glazovaných kamen teprve pro závěr 18. století. Drobné fragmenty hnědě a zeleně glazovaných kamen 18. - 19. století i bílé kachličky již moderního sporáku pocházejí i z výše uvedeného kontextu naleziště a jako celek vypovídají o etapách vývoje topenišť ve vesnickém prostředí.

Soubor nalezených pozdně středověkých kachlů (cca 150 ks), sestává z nejméně pěti typů základních reliéfních komorových kachlů čtvercového formátu (cca 18-20 cm), početné skupiny nádobkových kachlů, jednoho typu miskovitěho kachle zdobeného dvojicí promačkávaných lišt, nástavcového komorového kachle s výžlabkem, ornamentem vinného hroznu, provazcem a cimbuřím, trojúhelníkového nástavce s rostlinným motivem a prořezávaným okrajem

a tři exemplářů prořezávané lišty s figurou meluzíny, zatím nejasného účelu. Vypáleny jsou z hlín šedohnědých a světle hnědých až červených odstínů, některé kusy dokládají zánik kamnového tělesa požárem. Většina fragmentů nese stopy šedobílého přetahu. Nálezová situace bohužel vylučuje odpověď na otázku, zda se jedná o pozůstatek jednoho či více kamnových těles. V případě typu jednoduchých nádobkových kachlů, u nichž lze v detailech rozlišit nejméně tři technologické způsoby výroby, je díky jejich v podstatě neměnné podobě a dlouhému časovému výskytu prakticky nemožné přesnější datování. Mohly být jak součástí kamen s reliéfní výzdobou, tak mohly být pozůstatkem mladších, samostatných těles, sestavených pouze z tohoto typu a patřících do širšího horizontu 16. – 17. století. Proto nás budou dále zajímat jen z umělecko-historického hlediska zařaditelné kachle reliéfní.

- 1) První, v celkovém motivu rekonstruovatelný kachel, je rámován širokou sestupnou páskou s rozvilinovým ornamentem a jetelovými lístky. Hlavní motiv představuje dvojice andělů, přidržující nad oltářním pultem zdobeným arkádami kalich s hostií.
- 2) Také další typ má hlubší reliéf. Tvoří jej okrajová lišta, hranol a po stranách páska s perlami. Neznámý motiv byl umístěn do medailonu, orámovaného prutem a drobnými perličkami.
- 3) Tento typ rámuje pouze nízká okrajová lišta. Motiv je dochován v pravé horní čtvrtině a představuje prostovlasého jezdce na koni, další část je dochována v pravé dolní čtvrtině a zachycuje nohy koně s částí hlavy draka protnutého kopím. Jde o variantu oblíbené figury sv. Jiří a jedná se o druhý z rekonstruovatelných motivů souboru.
- 4–5) Poslední dvojice typů má opět nízký reliéf. V prvním případě je čelní vyhřívací stěna kachle orámována dvojicí hranolovitých prutů, v druhém pouze okrajovou lištou. V rozích se nacházejí tzv. štípatky, motiv se objevil v medailonu lemovaném lištou. I v tomto případě drobné fragmenty nedovolují motiv rekonstruovat, přičemž není vyloučena přítomnost ještě dalšího typu reliéfního kachle.

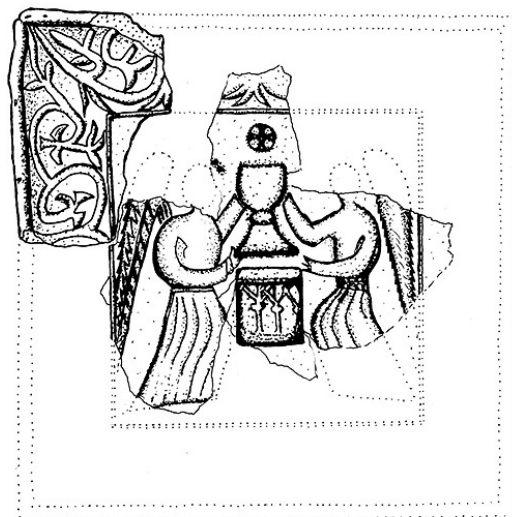
O chronologickém zařazení souboru nejlépe vypovídají kachle s hlubším reliéfem, ornamentálním rámem, motiv perliček, výžlabkový římsový kachel či rostlinný motiv na nástavci. To jsou prvky charakterizující závěr pozdně gotické produkce a pozvolný nástup renesančního období, v absolutní chronologii tedy přelom 15. a 16. století, až první třetinu 16. století. Z regionu pochází větší soubor relikvií, podobných kachlových kamen z hradu v Kostelci nad Černými lesy (9 typů), z hradního a městského prostředí v Říčanech (6 typů), Českém Brodě (7 typů), či z Mukařova (6 typů), které patrně pocházejí z prostředí mukařovské fary. Ojedinelé nálezy jsou evidovány také ze Škvorce, Tucherazi, Tismic (také zde stála šlechtická sídla) či Přistoupimi. Jejich objednatelé

tedy patřili převážně k šlechtickému, případně měšťanskému prostředí. Toto zjištění může vypovídat také o postavení objednavatele kamen z Louňovic. Mohl jím sice být i bohatší poddaný sedlák, ale nelze pominout ani možnost, že se jednalo o příslušníka nižší šlechty „svobodníka“. Jeho existence je v Louňovicích předpokládána před husitskými válkami (1392–93), v polovině 16. století se již v Louňovicích mluví pouze o třech sedlácích a dvou chalupnících. Je pravděpodobné, že statut předpokládané svobodné usedlosti zanikl po husitských válkách, nejpozději někdy po připojení vesnice k většímu panství kosteleckému roku 1513.

O objednateli kamen může leccos napovědět i samotná reliéfní výzdoba, byť v úplnosti nepoznání. Obzvláště zajímavým je motiv dvojice andělů s kalichem. Tento motiv není v české produkci neznámý. Nejstarší doklad pochází z paláce Jana Roháče z Dubé na Sioně, tedy z 30. let 15. století. Také ostatní kachle s tímto motivem se úzce váží ke kališnickému prostředí – dva pocházejí z Tábora, jeden z Hradce Králové a jsou řazeny do 2. poloviny 15. století. Adorace symbolu kalicha použitá na kamnech, vytápěcích reprezentativní místnost, demonstruje osobní vyznání jejich uživatelů. V louňovickém případě jde o první doklad z vesnického prostředí. Další motiv, který můžeme v louňovickém souboru rozeznat, patron rytířstva sv. Jiří na koni v boji s drakem, nás přivádí přímo na kostelecký hrad. Téměř identický kachel byl totiž nalezen právě tam. Není tak vyloučeno, že výrobce „hradních“ kamen z Kostelce nad Černými lesy byl také zhotovitelem kamen v Louňovicích. Takovéto kontakty, nároky na prestižní a nákladné vybavení domácnosti i osobní postoj objednavatele svědčí o jeho výjimečném postavení, které jej skutečně řadí spíše do prostředí nižší šlechty než mezi poddané sedláky. Leč bez doložení existence svobodné usedlosti v písemných pramenech z počátku 16. století zůstává nadále tato interpretace na úrovni hypotéz.

Další podrobnosti se můžete dozvědět na veřejné přednášce 9. července 2011 od 17 hodin v hospodě „U Henců“.

Otto Krutský

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ POSÍLÁME KE KULATINÁM, PŮLKULATINÁM
A VŠEM NAROZENINÁM PO 80:

ČERVENEC 2011

* *Vlasta Vacková, Ivan Poledník, Jaroslava Koutková*

SRPEN 2011

* *Miloslav Čadil, Věra Tomášková, Růžena Kaucká, Magdalena Uzlová*

ZÁŘÍ 2011

* *Petr Tomášek, Dagmar Frýdlová, Vladimír Dvořák, Libert Malina*

PRO VOLNÝ ČAS

PTÁCI NA ZAHRADĚ

Ptáci zahradu zkrášlují v každém ročním období: na jaře a v létě nás těší zpěvem, pochmurné zimní dny projasňují svou barevnou přítomností. Zahrady mohou být pro ptáky vítaným útočištěm, zejména pokud jim nabídneme potravu a vodu. Brzy si na takovou zahradu zvyknou, začnou ji považovat za zdroj potravy a pravidelně se na ní zastavují. Když po zahradě rozvěsíme hnízdní budky, mohou si tam založit i svůj domov. Je to dobrý pocit, když pomáháme volně žijícím ptačím druhům a potom se těšíme pohledem na ptačí návštěvníky, kteří se přiletí nakrmit.

Ptáci žijí v blízkosti lidí, a jak se lidská sídla proměňují v čase, ochotně obsazují i domy, protože se na nich dá odpočívat a v jejich blízkosti je i dostatek potravy. Domestikace divokého ptactva má dlouhou historii, která snad začíná holuby, kterým již Egypťané, i když ze zjištěných důvodů, totiž pro jejich chutné maso, stavěli na střechách svých obydlí věžičky, ve kterých mohli holubi hřadovat a hnízdit. Do zahrad začali lidé lákat ptáky za účelem jejich pozorování teprve nedávno. Traduje se, že počátek byl v Anglii, když přírodovědec zavěsil pod střechu svého domu lastury, které velmi brzy obsadily jiříčky. Britský je i původ ptačích budek. Přírodovědec Waterton stavěl pro sovy pálené a pro kavky kamenné budky již na počátku 19. století.

Chcete-li, aby si volně žijící ptáci vaši zahradu oblíbi-

li, musíte již při jejím budování přihlédnout k jejich potřebám. Ideální je stará zahrada se vzrostlými stromy, květinami a nejrůznějšími keři. Vynikající je pro ptáky i živý plot. Většinou stačí, když provedeme v zahradě pár změn a tak vytvoříme vhodné prostředí. Především je třeba mít zahradu osázenou různorodou skladbou rostlin, aby na nich byl dostatek hmyzu. Nejvhodnější rostliny jsou takové, které vyprodukují velké množství olejnatých semen či bobulí. Dále ptáci potřebují úkryt a k tomu se nejlépe hodí keře a živé ploty. Z keřů je vhodná např. hlohyně a hloh, protože poskytují úkryt před větrem a deštěm a výborně se v nich skryje i hnízdo. Na podzim navíc poslouží jako zdroj potravy, stejně jako černý bez.

Květiny lákají včely, denní i noční motýly a další hmyz a tím vším se ptáci v létě živí. Mezi vhodné květiny patří např. chrpy, hvězdnice, pupalky, mák, hleďdík a především slunečnice, jejichž nažky chutnají brhlíkům, sýkorám a pěnkvovitým ptákům.

Přírodní zahrady jsou nejlepší náhradou přirozeného prostředí ptáků. Přírodní zahrady se liší od jiných stylů především tím, že využívají zejména místní druhy rostlin. Vhodné jsou rostliny, které kvetou a vytvářejí semena a plody po co nejdelší období. Pokud myslíme na ptáky, je dobře na podzim neodstraňovat uschlé květiny, protože jsou v zimě zdrojem semen a zbytky starých rostlin jsou útočištěm přezimujícího

hmyzu, jímž se ptáci živí. Velmi vhodné jsou květnaté louky s kopretinami, prvosenkami, jetelem lučním, zvonky a chrastavcem, i když jejich použití v okolí domu je omezené, ale můžeme ji vytvořit na méně frekventovaných místech, protože poskytuje úkryt i potravu nejen ptákům, ale i dalším živočichům. Vhodné jsou také živé ploty z natěsno vysazených keřů a stromků. Vhodné jsou šípkové růže, hlohy, hlohyně, zimolez, cesmína, líska, dřívák, skalník, bezy, kaliny a tisy.

Do zahrady přilákáme celou řadu ptačích druhů tím, že jim vytvoříme krmítka, hnízdní budky, napajedla a odpočívadla. Pozorování ptáků, kteří budou takovou zahradu navštěvovat, tato ptačí architektura značně ovlivní. Významně přítomnost ptáků také ovlivní jejich ochrana před nebezpečím, kterým jsou pro ně jak ptačí predátoři (krahujec, poštolka, vrány, krkavci, straky, sojky i kavky), tak potkani, myši, veverky a zejména kočky.

Nejjednodušším způsobem, jak ptáky do zahrady přilákat, je předložit jim krmení, a to zejména v zimě, kdy je přirozené potravě nedostatek. Vhodnou potra-

vu lze ovšem zahradním ptákům nabízet po celý rok. Hmyz je pro ptáky a jejich mláďata bohatým zdrojem bílkovin. Hmyzožraví ptáci (vlaštovky, brhlíci, rorýsi, jiříčky, střizlíci, datli, pěnice, budničci či lejsci) jsou v zahradách k vidění zejména v létě, kdy také brání různým škůdcům v přemnožení. Řada nejkrásnějších a nejzajímavějších zahradních ptáků patří mezi semenožravé (pěnkavovití, strnadi, vrabci, sýkory, holubi, hrdličky, pěvušky), kteří se živí různými semeny včetně obilovin, slunečnic a ořechů. Nutnost dohnala většinu stálých ptáků, obývajících zahradu ke smíšenému jídelníčku, což jim umožňuje využít různé druhy potravy podle dostupnosti. Jejich typickými zástupci jsou krkavcovití (vrány, sojky, straky), ale i drozdí, sýkory, pěnice a špačci.

Ptáci lidi všude na světě fascinují a inspirují od nepaměti. Z vábení ptáků do vlastní zahrady a pozorování druhové pestrosti ptačích hostů se může časem stát úžasný koníček, který nám umožní nahlédnout do dění v přírodě. Vytvářet ptákům zajímavé a bezpečné prostředí je velmi uspokojivé.

Mariana Procházková

KAM NA VÝLET

Po stopách Kozla

Tentokrát se vydáme do Velkých Popovic. Cestu můžete zahájit na našem obecním úřadě, kde si vyzvednete praktické mapky Ladova kraje. Stačit budou „Cyklotrasy Ladova kraje“ v kombinaci s „Krajinou barona Ringhofferů“, ale když už tam budete vážit cestu, vyplatí se nabrat si také ostatní prospekty k načerpání inspirace na další výlety. A co ještě budete potřebovat na výpravu ke Kozlovi? Motorizované skupiny ocení řidiče abstinenta (když ho nesežene, netruchlete, v nabídce mají i nealkoholický Birell). Cyklisté pozor, i pro vás je návštěva riziková, alkohol nepatří ani za řídítka velocipedů. Nejsnazší to budou mít pěší turisté. V ochutnávání mohou pokračovat i v pivovarské restauraci „U Velkopopovického Kozla“ přímo v sousedství pivovaru. Pokud si jako skupina nesjednate prohlídku, budete odkázáni jen na dva termíny denně. Prohlídka pro individuální letní návštěvníky začíná každý den ve 13.00 a 15.30 hodin. Bez ohledu na počasí budete na pivovarskou výpravu potřebovat nějaké to teplejší oblečení. Část prohlídkové trasy vede přes ležácký sklep. Návštěva jen v lehkém letním oblečení je příliš silným zážitkem i pro otužilé. Při plánování data výletu ještě počítejte s konáním masovějších akcí, během kterých prohlídky probíhají netradičním způsobem, celý areál pivovaru je přelidněný a fronty na cokoli jsou, kam až oko dohlédne (7. srpna – Velkopopovická pouť s Kozlem a 24. září – Kozel hasičem). Poněkud poetický název expozice pivovarského muzea „Po stopách Kozla“ v sobě skrývá praktické vodítko pro návštěvníky, kteří by mohli (posílnění vstupní tre-

tinkou piva) začít bloudit. Je to jednoduché, během prohlídky budete sledovat otisky kopýtek slavného maskota Velkopopovického pivovaru, kozla Oldy. Profesionálně zpracovaná prohlídková trasa osloví nejen milovníky industriálních památek. Zájemci o historii si zde jistě také přijdou na své. Dozví se mnohé o historii pivovaru nerozlučně spjatého s rodinou Ringhofferů. Pro rodiče, kteří teprve testují, co a jak dlouho jejich drobotinu zabaví, raději upozorním, že prohlídka trvá 90 minut. Nezapomeňte také navštívit „Kozlí obchod“, protože z tohoto výletu se můžete vracet s netradičními kozlími dárky a tekutými suvenýry. Dej Bůh štěstí! (pivovarský pozdrav).

Eva Uzlová

PUTOVÁNÍ STAROMILCŮ

Další putování převeliké staromilců Louňovických, tentokrát za architekturou selského baroka. O jejich cestě pravdivé pojednání, jakožpak i o jejich ve zdraví se zpět do obce rodné navracení.

X. Aprilis L.P. 2011

Poutníci naši drazí zavítali do nedalekého okolí rodného, by zde oči potěšili a poznání své prohloubili. Výprava počala v Mnichovicích, kde účastí na mši dopřáli si slova božího a cestu svoji předlouhou si požehnati nechali. Kostel Narození Panny Marie, jež s pomocí boží vystavěl rod Khevenhuller-Metschů L.P. 1754 jest krásným příkladem vrcholného baroka vesnického. Vyrostl na místě kaple zasvěcené svatému Michalu, o jejíž vybudování ve slohu románském se měrou vrchovatou zasloužil opat sázavský Silvestr počátkem 12. věku. Ani stavbě této se nevyhnuly, jako ostatně jiným, požáry. Ohnivý kohout řádl v tomto krásném městečku bezmála každých stolet. Po

návštěvě kostela se pocestní vydali na místní náměstí, jež nabízí úžasné pohledy na selskou architekturu 18. věku. Těž významným a skvělým dílem generací dřívějších jest morový sloup, zdobně a s péčí převelikou vyhotoven L.P. 1713.

Cestou přes mostek říčky Mnichovky lze objevit úžasně dochovaný roubený mlýn z počátku věku 17. Leč žel Bohu jest v držení privátním a tudíž nepřístupným. Od mlýna pěšina vedla na Jánského rynek, na němž tyčí se Jan Nepomucký, Svätý náš z nejslavnějších, kunstovně z kamene vytesán. Přes celou náměšť hledě, v náručí drže kříž, co by atribut svůj.

Silně již omšely chronogram se však i se snahou největší nikomuž rozluštit nepodařilo, a proto se výzkumníci spolehnouti pouze na údaj v bedekru musili, jenž dílo toto za postavené prohlašuje L.P. 1634. Hnání v očekávání dalších objevů přeslavných, pokračovali vlastizpytci do nedalekých Hrusic. Obec, proslavená snad nejvíce mistrem štetce a pera Josefem Ladou, působí na návštěvníky stejně mile, jako i obrazy lidem dobře známé. Po vizitě místního kostelíčka a úkloně u mistrovny busty, poutníci, již dlouho sužovaní hladem, žízni a dalšími potřebami tělesnými, přibylí do hostince u Sejků, kde tyto utěšili skvělým mokem a vybranou krmí.

INZERCE

K2L cz, s.r.o. – prodejna spojovacího materiálu
Mukařov, Kutnohorská 121
tel.: 323660051
www.k2l.cz; e-mail: k2l@k2l.cz

Do posledního čísla loňského zpravodaje jsem měla připravené pozvání do Galerky v Mukařově Na Budech. Od 6. června 2010 zde byla umístěna prodejní výstava místních vystavovatelů uměleckých předmětů (obrazy, šperky, dřevěné plastiky, batika, keramika apod.). Pro nedostatek místa se tato informace do tisku nedostala a dnes je už pozdě. Pro malý zájem byla výstava ukončena.

Ale je zde dobrá zpráva zejména pro naše muže. V Mukařově na Budech, Kutnohorská 121, byla znovu otevřena prodejna spojovacího materiálu K2L cz, s.r.o., kde rádi obslouží nejen vekoodběratele, ale i běžného zákazníka – maloodběratele. Do prodejny jsem nakoukla s manželem a byli jsme mile překvapeni.

A pro vás jsem vyzpovídala majitele společnosti, pány Jana Kuchaře a Tomáše Lanu.

Co se skrývá za názvem K2L?

Jsou to první písmena našich příjmení a ta dvojka vyjadřuje počet Kuchařů, jelikož společníkem je i můj táta.

Kde sídlíte?

Sídlo naší společnosti se nachází v centru Prahy na Václavském náměstí, kde přijímáme převážně naše významné dodavatele. Kanceláře a prodejnu máme v Mukařově. Náš hlavní sklad je v areálu stavebnin Prodoma v Tehovci, odkud zajišťujeme expedici zboží do celé České republiky.

Leč čas jako jelen ubíhal, nuceni byli v pouti pokračovati, by své poslání bezezbytku dokonati ráčili. Tentokrát do vísky Lensedly, o níž je díky mnichům sázavským povědomost již od L.P. 1415. Snad jen boží prozřetelnost uchránila zde tradiční vesnická stavení, jak dřevěná roubená, tak ta z kamene vystavěná a patřičně zdobná. Až srdce usedalo při exkurzi domků na hlavní uličce této osady. Ne náhodou jest tento krásný koutek otčiny naší označen coby vesnická památková zóna.

Po tomto úchvatném zážitku usneseno, že všech cílů výpravy naplněno bylo a po krátké diskuterii rozhodnuto povozem nechat převézt se v staroslavné město Sázava nad Sázavou, by zde poutníci zhodnotili štrapáci svou a další nouze tělesné zahasili masem a opatským pivem místním. Konstatováno a z jednotlivých úst slyšeno, že výprava opět úspěšnou shledána a všem po vzdělání a kultuře tělesné i duchovní prahnoucím, nové a náramné zážitky poskytnuty měrou vrchovatou byly.

Pro občanstvo louňovické necht jsou cesty a skutky na nich učiněné přeslavnými staromilci našimi příkladem, by i ono takové výpravy činiti ráčilo a oči i srdce své krásou zahrádky naší české dosyta naplňovalo.

*Ku potěše a poučení občanstva obecního
Spolek Staromilců louňovických*

Čím se zabýváte?

Zabýváme se prodejem spojovacího a upevňovacího materiálu. V současné době jsme otevřeli prodejnu se železářským zbožím v Mukařově, která je ovšem specializovaná převážně na prodej spojovacích materiálů. Najdete zde mnoho užitečných věcí pro dům i zahradu. Samozřejmě jste k nám do obchůdku zváni.

Jak dlouho jste na trhu?

Na trhu jsme od ledna 1996.

Kolik zaměstnáváte lidí?

Naše firma má v současnosti 28 zaměstnanců, z nich více jak polovina je z blízkého okolí.

Máte zájem o další zaměstnance?

Momentálně je náš stav optimalizovaný, nicméně věříme, že v budoucnu budeme moci ještě nějaká pracovní místa vytvořit.

A co internetový obchod?

Vzhledem k tomu, že volatilita cen je u spojovacího materiálu poměrně vysoká, je náš internetový obchod v současné době spíše informativní a musíme na něm ještě hodně zapracovat. Nicméně jsme si vědomi, že v blízké budoucnosti se většina obchodů bude realizovat právě prostřednictvím internetu.

Jak rychle dodáváte objednané zboží?

Skladové položky do 24 hodin, avšak obchodní politika naší firmy je založena právě na schopnosti dodat zákazníkovi jakýkoliv spojovací materiál dle jeho specifikace. Zboží nakupujeme převážně v zemích Eurozóny a většina dodacích lhůt nepřesáhne pět pracovních dnů.

Děkuji za rozhovor a přeji mnoho podnikatelských úspěchů.

Marie Boudová

MINULOST a SOUČASNOST

*Doby dávno minulé
na zapůjčeném archivním snímku*

*Stav prováděných prací
v prostoru Dolní návsi v současné době*

Redakce: Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Stanislav Kurel, Mariana Procházková, Josef Řehák, Eva Uzlová. **Grafická úprava:** Olga Myslíková.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 173